

6) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร. ดรุณี ฤจสิค

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน เมื่อเทอมที่ผ่านมาตัวเองสอนวิชาการพูดภาษาอังกฤษในที่ประชุมชนซึ่งนักศึกษาต้องสอบพูดหน้าห้อง 3 ครั้ง ในระหว่างการสอบพูดครั้งที่ 2 มีนักศึกษาคนหนึ่ง(นักศึกษาตั้งใจเรียนแต่อ่อนภาษาอังกฤษ) พูดได้ไม่ดีเท่ากับตอนที่ฝึกซ้อมในห้องเพราะลืมนบท พอสอบเสร็จตัวเองก็คุยกับนักศึกษาทุกคนในห้อง ส่วนใหญ่ก็จะบอกว่ารู้สึกตื่นเต้นกว่าการสอบครั้งแรก นักศึกษาคนที่ลืมนบทก็ร้องไห้ ตัวเองก็เลยเข้าไปกอดและปลอบว่า “It’s not the end of the world. You’ll do better next time, I’m sure. I’ll help you.” นักศึกษาก็ไม่ได้พูดอะไร ตอนที่เดินกลับจากสอนก็รู้สึกเศร้าใจว่านักศึกษที่ตั้งใจเรียนต้องมาร้องไห้เพราะการสอบในวิชาของเรา พอเจอนักศึกษาคคนนี้ในครั้งต่อไปก็เรียกมาคุยและเสนอแนะวิธีแก้ไขให้นำไปลองใช้ ในการสอบครั้งสุดท้ายซึ่งเป็นการสอบพูด persuasive speech ซึ่งเป็นโจทย์ที่ยากที่สุด นักศึกษาคคนนี้สามารถพูดได้ดีที่สุดเมื่อเทียบกับการพูดทุกครั้งที่ผ่านมา รู้สึกภูมิใจและดีใจมากกับความสำเร็จของเขา ที่สำคัญที่สุดนักศึกษาคคนนี้มีคามมั่นใจและไม่กลัวที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะอีกต่อไป